

Herečka Barbora Munzarová: Jak pečovala o rodiče a proč podporuje Charitní sestru roku

20.5.2025 - Vendula Kryštofová | Charita ČR

V dětských letech chtěla být kosmonautem a pak popelářem. Později se to přehouplo k trenérce olympijského družstva a psychologickému poradenství až se to nakonec zvrhlo v herectví.

"Když táta jednou zasněně ležel na kanapi po odpolední rozhlasové pohádce, říkal mi: ‚Ty budeš lékařka, ty se o mě postaráš až budu starej.‘ Tak lékařku jsem hrála před kamerou, postarala jsem se o něj na stáří, ale nemusela jsem tu těžkou medicínu studovat," směje se Bára.

Jako dcera slavných herců měla občas potíže s tím, aby ji ostatní nesrovnávali s rodiči Ludkem Munzarem a Janou Hlaváčovou. „Lhala bych, kdybych řekla, že jsem se s tím nesetkala, ale nesetkala jsem s tím nikdy v takové formě, aby mě to zbrzdilo. Hned po FAMU jsem odešla do divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni, kde byla úžasná divadelní rodina a kde začínala pět divadelních sezon i maminka. Maminčiny nabídky, abych s ní jezdila po zájezdovkách, jsem s láskou odmítla, právě, abych se mohla postavit sama na vlastní nohy,“ říká.

Herectví se podle ní naučit nedá, stejně jako není možné, abyste do role nevložili kus sebe a neukázali, co jste skutečně za člověka. „Je to řemeslo, byť před kameru se postaví kde kdo a pak má čísla na sociálních sítích. Pro mě je ale základ jevištní a divadelní herectví. Je to o tom, že skutečná vnitřní pravda a autentičnost se musí zachovat ve velkém gestu a to tak, aby to zavnímal i poslední divák v úplně zadních řadách. Navíc podle mého je jedno, jestli hrajete padoucha, akčního hrdinu nebo dobrého člověka. Čím je člověk starší, tím víc se jako herec neubráníte ukázat v té roli to, co jste lidsky zač,“ popisuje.

Bářiny rodiče se celý život podporovali a respektovali v tom, co dělali. Jana Hlaváčová například ve svém volném čase ráda šila po vzorech z propašovaných časopisů Burda a Luděk Munzar se nejčastěji věnoval sportu – jezdil na koních nebo závodil. „Pamatuju si, že jednou, když bylo krásné odpoledne, se nad točnou snášely letadla. Slyšet byly přes kopce až k nám do Modřan. Táta tehdy mamince slíbil, že jí zryje záhonek. Stál tam opřený o rýč a zasněně se díval na tu točnou, když maminka vykoukla z okna a říká: ‚Ludku prosím tě, zahod’ ten rýč a běž lítat, netrap se tím záhonem.‘ On se jen otočil, poděkoval, zahodil rýč, nešel ani brankou, přeskočil odbočkou plot, utíkal na autobus a už byl na Letné u letadel,“ směje se.

Báru Munzarovou si hodně lidí spojuje s péčí o své rodiče v posledních letech jejich života. Sama ale nechtěla a nechce, aby to bylo to, co ji definuje. Péči o rodiče brala jako naprostou samozřejmost, a ne jako něco výjimečného.

Sama si práce pečovatelek a sestřiček neskutečně váží. Považuje ji za neskutečně složitou a ve své podstatě nedoceněnou, proto se ráda účastní alespoň ocenění Charitní sestra roku, kde všem sestrám poděkovala.

„Ti, kteří jsou tzv. na tom vrcholu a rozhodují o tom, jak tito lidé budou ocenění, si nejspíš neprošli zkušeností, že by se starali o postižené dítě nebo nemocného rodiče a tam je podle mě zakopaný pes. Ale souvisí to i s polarizací celého světa, a přitom je to o základní slušnosti sám k sobě a lásce k ostatním. Mám pocit, že žiju v uzavřené bublině a vůbec tomu nerozumím, protože jsem byla vedená k tomu, co je dobře, co je špatně, co je pravda, co je lež a jak jít rovně. Je to v rukách každého z nás,

ať už jsem z jakéhokoliv prostředí," dodává Bára.

Poslechněte si náš podcast nejen online, ale také v rozhlasovém vysílání **Radia Proglas** v sobotu **24. května ve 20:15**, v neděli **25. května v 16:55 a v pondělí 26. května v 20:05**. Časy jsou orientační a mohou se mírně lišit.

Pro další informace a poslech předešlých dílů navštivte stránky podcastu **ChariTALK**.

Přejeme vám příjemný poslech!

<https://www.charita.cz/aktuality/z-domova/novy-podcast-barbora-munzarova>